

**Угода
між Урядом України та Урядом Республіки Хорватія
про сприяння та взаємний захист інвестицій**

(Угоду ратифіковано Законом
N 1443-III (1443-14) від 10.02.2000)

Уряд України та Уряд Республіки Хорватія (які надалі іменуються "Договірні Сторони"),

бажаючи посилити економічне співробітництво для взаємної вигоди обох держав,

маючи намір створити і підтримувати сприятливі умови для інвестицій інвесторів однієї держави на території іншої держави, та

визнаючи, що сприяння та взаємний захист інвестицій, згідно з цією Угодою, стимулює ділову ініціативу у цій сфері,

домовились про таке:

Стаття 1

Визначення

Для цілей цієї Угоди:

1. Термін "інвестиція" охоплює будь-який вид активів, інвестованих в зв'язку з економічною діяльністю інвестором однієї Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони відповідно до законодавства останньої та включатиме, зокрема, але не виключно:

(a) рухоме та нерухоме майно, як і будь-які інші майнові права *in rem*, такі як заставні, права утримання, забезпечення по позиці та подібні права;

(b) акції, цінні папери та боргові зобов'язання компаній або будь-яку іншу форму участі в компанії;

(c) вимоги стосовно грошей або будь-якого виконання зобов'язань, що має економічну цінність, пов'язані з інвестицією;

(d) права інтелектуальної власності, включаючи авторські права, товарні знаки, патенти, промислові зразки, технічні процеси, ноу-хау, торговельні секрети, фірмові назви та гудвіл, пов'язані з інвестицією;

(e) будь-яке право, надане згідно з законом або за контрактом та будь-які ліцензії та дозволи відповідно до законодавства, включаючи концесії на розвідку, видобування, розвиток та експлуатацію природних ресурсів.

Будь-яка зміна форми, в якій активи інвестовані, не впливатиме на їх характер як інвестицій.

2. Термін "інвестор" означає будь-яку фізичну або юридичну особу, яка інвестує на територію іншої Договірної Сторони:

(a) термін "фізична особа" означає будь-яку фізичну особу, що має громадянство будь-якої з Договірних Сторін відповідно до її законодавства;

(b) термін "юридична особа" означає відносно кожної Договірної Сторони:

- будь-яку установу, засновану або іншим чином створену і

визнану як юридична особа відповідно до її законодавства;

- будь-яку організацію осіб, що не має статусу юридичної особи, проте розглядається як компанія згідно з її законодавством.

3. Термін "доходи" означає суми, одержані внаслідок інвестиції та зокрема, хоча не виключно, включатиме прибутки, відсоток, приріст капіталу, акції, дивіденди, роялті та плату за послуги.

4. Термін "територія" означає територію Договірних Сторін, включаючи територіальне море, а також ті морські райони, що є прилеглими до зовнішнього кордону територіального моря, включаючи морське дно та надра, над якими Договірні Сторони здійснюють суверенні права та юрисдикцію відповідно до міжнародного права.

Стаття 2

Сприяння та захист інвестицій

1. Кожна Договірна Сторона заохочує та створює сприятливі умови для інвесторів іншої Договірної Сторони для здійснення інвестицій на своїй території та допускає такі інвестиції відповідно до її законодавства.

2. Інвестиції інвесторів будь-якої з Договірних Сторін отримують повний захист і безпеку на території іншої Договірної Сторони.

Стаття 3

Національний режим та режим найбільшого сприяння

1. Кожна Договірна Сторона на своїй території надає інвестиціям та доходам інвесторів іншої Договірної Сторони режим, який є не менш сприятливим, ніж той, який вона надає інвестиціям та доходам своїх власних інвесторів або інвестиціям та доходам будь-якої третьої держави, який з них є більш сприятливим для відповідного інвестора.

2. Кожна Договірна Сторона на своїй території надає інвесторам іншої Договірної Сторони відносно управління, підтримання, використання, володіння та розпорядження своїми інвестиціями режим, що є не менш сприятливим, ніж той, який вона надає своїм власним інвесторам або інвесторам будь-якої третьої держави, який з них є більш сприятливим для відповідного інвестора.

3. Положення пунктів 1 і 2 цієї Статті не тлумачитимуться з тим, щоб зобов'язати одну Договірну Сторону поширювати на інвесторів іншої вигоду від будь-якого режиму, преференції або привілеї, які можуть бути поширені останньою Договірною Стороною, виходячі з участі у:

(а) будь-якому існуючому чи майбутньому митному союзу або економічному союзу чи зоні вільної торгівлі, або подібних міжнародних угодах, стороною яких будь-яка Договірна Сторона є або може стати у майбутньому;

(б) будь-яких міжнародних угодах, укладених з метою уникнення подвійного оподаткування.

Стаття 4

Компенсація за втрати

1. Коли інвестиції інвесторів будь-якої Договірної Сторони зазнають втрати через війну, збройний конфлікт, національний надзвичайний стан, переворот, повстання, заколот або інші подібні події на території іншої Договірної Сторони, їм надаватиметься останньою Договірною Стороною режим, по відношенню до реституції, відшкодування, компенсації або іншого вирішення, не менш сприятливий, ніж той, який остання Договірна Сторона надає своїм власним інвесторам або інвесторам будь-якої третьої держави.

2. Не зашкоджуючи умовам пункту 1 цієї Статті, інвесторам однієї Договірної Сторони, які під час будь-яких подій, згаданих у цьому пункті, зазнають втрат на території іншої Договірної Сторони, які виникають внаслідок:

(a) реквізиції їх майна її силами або владами;

(b) руйнування їх майна її силами або владами, яке було викликано бойовими діями, або не вимагалось необхідною ситуацією, буде надано справедливу та адекватну компенсацію за втрати, яких зазнали під час періоду реквізиції або як результат руйнування майна.

Платежі, що виникають, будуть вільно переводитись у вільно конвертованій валюті без затримки.

Стаття 5

Експропріація

1. Інвестиції інвесторів будь-якої Договірної Сторони не будуть націоналізовані, експропрійовані або піддані заходам, що мають ефект, еквівалентний націоналізації або експропріації (надалі іменується "експропріація") на території іншої Договірної Сторони, окрім як задля суспільних цілей. Експропріація проводитиметься згідно з правовою процедурою, на недискримінаційній основі та супроводжуватиметься умовами про виплату негайної, адекватної та ефективної компенсації. Така компенсація дорівнюватиме ринковій ціні експропрійованої інвестиції, безпосередньо перед експропріацією або перед тим, як про загрозу експропріації стало загально відомо, включатиме відсоток, який нараховується згідно з середньою ставкою відсотка, за яким лондонські банки надають позики першокласним банкам на ринку євровалют (ЛІБОР), з дати експропріації до дати платежу, робитиметься без затримки, буде такою, що ефективно реалізується та вільно переказується у вільно конвертованій валюті.

2. Потерпілий інвестор має право на негайний перегляд судовою або іншою незалежною владою цієї Договірної Сторони його випадку, та оцінку його інвестицій відповідно до принципів, викладених в цій Статті.

3. Положення пункту 1 цієї Статті також застосовуються тоді, коли Договірна Сторона експропріє активи компанії, яка заснована або іншим чином створена згідно з чинним законодавством на будь-якій частині її власної території права, та в якій інвестори іншої Договірної Сторони мають частки.

Стаття 6

Перекази

1. Договірні Сторони гарантують переказ платежів, які

стосуються інвестицій та доходів. Перекази мають робитися у вільно конвертованій валюті, без будь-яких обмежень та безпідставної затримки. Такі перекази включають, зокрема, але не виключно:

(a) капітал та додаткові суми для підтримки або збільшення інвестицій;

(b) прибутки, відсоток, дивіденди та інший поточний доход;

(c) фонди на виплату по позиці, пов'язані із здійсненою інвестицією;

(d) роялті або плату за послуги;

(e) надходження від продажу або ліквідації інвестицій;

(f) заробітки фізичних осіб згідно законів і правил Договірної Сторони, в якій інвестиції були здійснені.

2. Для цілей цієї Угоди обмінними курсами будуть офіційні курси, дійсні для поточних угод на дату переказу, якщо не домовлено про інше.

Стаття 7

Суброгація

1. Якщо Договірна Сторона або її призначений посередник здійснює платежі своїм власним інвесторам згідно з гарантією, що вона надала в зв'язку з інвестицією на території іншої Договірної Сторони, остання Договірна Сторона визнає:

(a) передачу, згідно з законом або з законною в цій країні угодою, будь-якого права або права вимоги інвестора до попередньої Договірної Сторони або до її призначеного посередника, так як і те,

(b) що попередня Договірна Сторона або її призначений посередник отримала право внаслідок суброгації користуватися правами та висувати вимоги цього інвестора та переbere зобов'язання, пов'язані з цією інвестицією.

2. Отримані внаслідок суброгації права або вимоги не виходитимуть за рамки прав та вимог інвестора.

Стаття 8

Вирішення інвестиційних спорів між Договірною Стороною та інвестором іншої Договірної Сторони

1. Будь-який спір, який може виникнути між інвестором однієї Договірної Сторони та іншою Договірною Стороною у зв'язку з інвестицією на території цієї іншої Договірної Сторони, буде предметом переговорів між сторонами в спорі.

2. Якщо будь-який спір між інвестором однієї Договірної Сторони та іншої Договірної Сторони не може бути таким чином вирішений протягом шести місяців, інвестор отримає право передати цю справу до:

(a) Міжнародного Центру для Вирішення Інвестиційних Спорів (ICSID), маючи на увазі відповідні умови Конвенції про Вирішення Інвестиційних Спорів між Державами та громадянами інших Держав, що відкрита для підписання в Вашингтоні, Округ Колумбія, 18 березня 1965 року, у випадку, коли обидві Договірні Сторони стали стороною цієї Конвенції, або

(b) арбітра або міжнародного ad hoc арбітражного суду, заснованого згідно з Арбітражними Правилами Комісії Організації Об'єднаних Націй з Права Міжнародної Торгівлі (UNCITRAL)

(995_059). Сторони в спорі можуть погодитись письмово змінити ці Правила. Арбітражні рішення будуть остаточними та обов'язковими для обох сторін спору.

Стаття 9

Вирішення спорів між Договірними Сторонами

1. Спори між Договірними Сторонами стосовно тлумачення або застосування цієї Угоди повинні, якщо це можливо, вирішуватись шляхом консультацій або переговорів.

2. Якщо спір не може бути таким чином вирішений протягом шести місяців, його на прохання будь-якої Договірної Сторони буде передано до Арбітражного Суду відповідно до положень цієї Статті.

3. Арбітражний Суд створюватиметься для кожного індивідуального випадку наступним чином: протягом двох місяців після отримання звернення про арбітражне рішення, кожна з Договірних Сторін призначить одного члена цього Суду. Ці два члени потім оберуть громадянина третьої Держави, якого після схвалення Договірними Сторонами, буде призначено Головою Суду (надалі згадується як "Голова"). Голову буде призначено протягом трьох місяців з дати призначення інших двох членів.

4. Якщо протягом будь-якого з періодів, зазначених в пункті 3 цієї Статті, необхідні призначення не були зроблені, буде запрошено Президента Міжнародного Суду Справедливості зробити необхідні призначення. Якщо з'ясується, що він є громадянином будь-якої Договірної Сторони або якщо інші причини перешкоджають йому виконувати вказану функцію, буде запрошено Віце-Президента, щоб зробити необхідні призначення. Якщо з'ясується, що Віце-Президент також є громадянином будь-якої Договірної Сторони або не може виконувати зазначену функцію, член Міжнародного Суду Справедливості, наступний за старшинством, який не є громадянином будь-якої Договірної Сторони, буде запрошений зробити необхідні призначення.

5. Арбітражний Суд досягатиме своїх рішень більшістю голосів. Такі рішення будуть обов'язковими. Кожна Договірна Сторона нестиме витрати відносно своїх членів суду та свого представництва в арбітражному судочинстві; витрати відносно Голови та витрати, що залишаються, нестимуться в рівних частинах обома Договірними Сторонами. Арбітражний Суд визначатиме свою власну процедуру.

Стаття 10

Застосування інших правил та спеціальних зобов'язань

1. Якщо питання регулюється одночасно цією Угодою та іншою міжнародною угодою, сторонами якої є обидві Договірні Сторони, ніщо в цій Угоді не зашкоджатиме Договірним Сторонам або будь-яким її інвесторам, які володіють інвестиціями на території іншої Договірної Сторони користуватися перевагами тих правил, які є більш сприятливими по відношенню до його випадку.

2. Якщо режим, який має надаватися однією Договірною Стороною інвесторам іншої Договірної Сторони відповідно до її законодавства або інших спеціальних положень контрактів, є більш сприятливий, ніж той, який надається цією Угодою, надаватиметься більш сприятливий режим.

Стаття 11

Застосування цієї Угоди

Умови цієї Угоди застосовуватимуться до інвестицій, здійснених інвесторами однієї Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони як до, так і після набуття чинності цією Угодою.

Стаття 12

Набуття чинності, тривалість та припинення

1. Договірні Сторони повідомлять одна одну по дипломатичних каналах про виконання всіх внутрішніх вимог, необхідних для набуття чинності цією Угодою. Ця Угода набуває чинності з дати отримання останнього повідомлення.

2. Ця Угода залишається чинною протягом десяти років та продовжуватиме залишатися чинною після цього доти, доки одна з Договірних Сторін не надійшла по дипломатичних каналах іншій Договірній Стороні, щонайменше за рік до сплину початкового або будь-яких наступних періодів, письмового повідомлення про свій намір припинити дію цієї Угоди.

3. Відносно інвестицій, здійснених до припинення дії цієї Угоди, умови цієї Угоди залишатимуться чинними протягом десяти років з дати її припинення.

Здійснено в м.Києві 15 грудня 1997 р. у двох дійсних примірниках, кожний українською, хорватською та англійською мовами, причому всі тексти є рівно автентичними.

У випадку розбіжностей у тлумаченні переважатиме текст англійською мовою.

За Уряд України

За Уряд Республіки Хорватія